

opusdei.org

Historia Opus Dei: na drodze do stulecia

Fragment książki Historia Opus Dei (José Luis González Gullón, John F. Coverdale).

30-07-2022

NA DRODZE DO STULECIA

12 GRUDNIA 2016, W DNIU śmierci Javiera Echevarría, zakończył się pewien etap w historii Opus Dei. Po 47 latach okresu założycielskiego nastąpiło kolejne 41 pod przewodnictwem dwóch osób

wyszkolonych przez samego Escrivá de Balaguer. Pod pewnymi względami fundacja i okres bezpośrednio po fundacji stanowiły jedność. Nowy etap zbiegł się z czasem silnych przemian społecznych, politycznych i ekonomicznych w świecie, a także trudności i nadziei w Kościele.

23 stycznia 2017 r. członkowie kongresu i elektorzy Opus Dei wybrali Fernando Ocáriza jako ojca i pasterza w Dziele. Tego samego dnia papież Franciszek mianował go prałatem. Następnie, za zgodą kongresu, Monsignor Ocáriz obsadził stanowiska władz centralnych. Najistotniejsi byli: Mariano Fazio, wikariusz generalny (który w maju 2019 r. został wikariuszem pomocniczym); Antoni Pujals, wikariusz centralny (wikariusz generalny od maja 2019 r.) oraz Isabel Sánchez, sekretarz centralna. Wnioski z kongresu generalnego po

nominacji prałat podsumował w liście pasterskim opublikowanym na stronie opusdei.org. Jako punkt wyjścia ustalił centralne miejsce Jezusa Chrystusa w życiu chrześcijanina: "Jakie są priorytety, które Pan nam przedstawia w tym historycznym momencie świata, Kościoła i Dzieła? Odpowiedź jest jasna: w pierwszej kolejności dbać o nasze zjednoczenie z Bogiem z delikatnością zakochanych, wychodząc od kontemplacji Jezusa Chrystusa, oblicza miłosierdzia Ojca. Zawsze aktualny będzie program św. Josemaríi: "Obyś szukał Chrystusa: Obyś znalazł Chrystusa: Obyś pokochał Chrystusa"^[1].

W kolejnych latach Fernando Ocáriz napisał jeszcze trzy listy pasterskie. Dwa z nich dotyczą zasadniczych tematów chrześcijańskiego bycia i życia w świetle nauki św. Josemaríi: daru wolności osobistej (9-I-2018) oraz wartości przyjaźni,

przejawiającej się w trosce o drugiego człowieka (1-XI-2019).

Trzeci list podejmuje refleksję nad powołaniem chrześcijańskim i jego konkretyzacją przez wiernych Opus Dei w zależności od różnych okoliczności osobistych (28-X-2020).

Prałat odwołuje się do pojęcia wierności dynamicznej, aby odnieść się do rozwoju charyzmatu założycielskiego Opus Dei w Kościele. Pogłębienie otrzymanego dziedzictwa jest źródłem twórczego impulsu dla obecnego zadania:

"Wierność wierze chrześcijańskiej, która jest wiernością Jezusowi Chrystusowi, zawsze okazywała się dynamiczna, innowacyjna i przemieniająca"^[2]. Biorąc pod uwagę wielką ewolucję Kościoła i społeczeństwa od czasu zakończenia etapu założycielskiego, podkreśla, że "rozeznanie jest niezbędne, przede wszystkim po to, by wiedzieć, jaka jest granica między tym, co

przygodne, a tym, co istotne"; "chodzi o to, co wyraźnie potwierdził św. Josemaría: sposoby mówienia i działania zmieniają się, podczas gdy jądro, duch, pozostaje niezmienny"^[3].

Obrazowo Msgr Ocáriz skomentował, że Opus Dei to nie budynki, ale ludzie: obecnie dziewięćdziesiąt trzy tysiące wiernych i sto siedemdziesiąt pięć tysięcy współpracowników. 57% członków mieszka w Europie, 34% w Ameryce Łacińskiej, a 9% w pozostałych częściach świata. Wśród krajów wyróżnia się Hiszpania z udziałem 43 %. Jako rzeczywistość uczestnicząca w misji Kościoła, Opus Dei stara się szerzyć model życia chrześcijańskiego zarówno w miejscach, w których jest od dziesięcioleci, jak i w kulturach Europy Wschodniej, świata arabskiego, Indii i Chin.

Paul O'Callaghan, Przedstawiciel ds. Prób do Stolicy Świętej Opus Dei,

który śledzi instytucjonalne relacje Prałatury ze Stolicą Apostolską, uważa, że "w ramach Kościoła Dzieło stara się być pokorne i konstruktywne". Relacje z papieżem, biskupami miejsca i instytucjami Kościoła są stałe i regularne. Magisterium papieskie - które podnosi potrzebę troski o najbardziej bezbronnych i o tych, którzy żyją na egzystencjalnych peryferiach - znajduje liczne odpowiedzi w osobistym i korporacyjnym apostołstwie Opus Dei, z których niektóre są bardzo interesujące"^[4].

Wierni Prałatury i członkowie Stowarzyszenia Kapłańskiego starają się dawać chrześcijańskie świadectwo w kościołach partykularnych, do których należą, oraz w społeczeństwie cywilnym. Beatyfikacja kobiety z Dzieła, Guadalupe Ortiz de Landázuri (2018), pokazała, że ideał świętości jest celem, do którego mogą dążyć zwykli ludzie. Według papieża Franciszka

"często mamy pokusę, by myśleć, że świętość jest zarezerwowana tylko dla tych, którzy są w stanie zdystansować się od zwykłych zajęć, by poświęcić wiele czasu na modlitwę". Tak nie jest. Wszyscy jesteśmy wezwani do bycia świętymi poprzez życie z miłością i dawanie świadectwa w naszych codziennych zajęciach, gdziekolwiek się znajdziemy"^[5].

Żywotność przesłania świeckiej świętości oddziałuje na nowe pokolenia młodych ludzi, studentów i profesjonalistów. Osoby samotne lub wstępujące w związek małżeński podejmują, jako osobistą misję, wyzwanie bycia konsekwentnymi chrześcijanami. Zgodnie z nauką św. Josemaríi rozumieją, że wcielanie Ewangelii i szerzenie jej w społeczeństwie - praca, prawo, nauka, polityka, kultura, moda, sztuka, komunikacja - jest przygodą, dla której warto rzucić wyzwanie

życiu. Zadanie to wymaga świeżości podejścia, zakorzenienia w duchu założycielskim oraz zdolności innowacyjnych i twórczych. W ramach instytucji młodsze pokolenia włączają się do centralnych i regionalnych organów zarządzających oraz do zadań kierownictwa duchowego i koordynacji w radach lokalnych. Są to mężczyźni i kobiety, którzy patrzą na przesłanie założyciela i narrację przeszłości, aby rozeznaczyć odpowiedzi, których wymaga teraźniejszość.

Przed ludźmi z Dzieła stoją takie wyzwania, jak: prezentowanie racjonalnego i trwałego przesłania w kontekście naznaczonym relatywizmem i zmiennością, ewangelizacja przez przyciąganie w społeczeństwie zanurzone w technologii cyfrowej, docenianie współczesnego świata w sposób pozytywny i jako odpowiedniej

przestrzeni dla rozwijania
chrześcijańskiej potencjalności,
tworzenie zjednoczonych i
radosnych domów rodzinnych,
przekazywanie wiary dzieciom,
umacnianie tożsamości
chrześcijańskiej i wysokiego
profesjonalizmu działalności
apostolskiej Opus Dei, dostosowanie
struktur korporacyjnych do
możliwości kadrowych oraz
dostosowanie się do okoliczności
czasu, w tym naturalnych, takich jak
pandemia koronawirusów,
rozpęta w 2020 roku, która
przyspieszyła współczesne
przemiany społeczne.

Wraz ze swoimi możliwościami,
ograniczeniami i słabościami,
członkowie Dzieła wnieśli własny
dynamizm do procesów społecznych
i kościelnych, w których żyli, i
zamanifestowali żywotność religii w
miejscach, gdzie wzrastał
sekularyzm. Gdybyśmy chcieli

poznać aktualny zasięg ich charyzmatu, musielibyśmy umieć odpowiedzieć na pytanie, które, ponieważ uderza w głębię ludzkiego wnętrza, stanowi dodatkowe wyzwanie dla tych z nas, którzy poświęcają się nauce historycznej: ilu świeckich chrześcijan - świeckich i kapłanów - dąży do świętości, do kochania Boga jako Ojca, do utożsamiania się z Chrystusem poprzez swoją pracę i inne okoliczności codziennego życia? To jest przesłanie Ewangelii, którym promieniuje Opus Dei.

[1] Fernando OCÁRIZ, List pasterski, 14-II-1917, nr 30, w AGP, Biblioteca, P17.

[2] <https://alfayomega.es/podemos-tocar-a-jesus-vivo-en-todas-las-ocasion-de-la-existencia-ordinaria/>.

[3] Wywiad z Msgr Fernando Ocárizem, Palabra 649 (III-2017) 12.

^[4] Wywiad autorów z Paulem O'Callaghanem, 25-III 2021 r.

^[5] Papież FRANCISZEK, Adhortacja apostolska Gaudete et Exsultate, nr 14.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/historia-opus-dei-na-drodze-do-stulecia/> (09-04-2026)